

Yom Kippur Afternoon Torah Reading + Haftarah for 5783/2022

Torah Portion for Yom Kippur Afternoon: Deuteronomy 30:8-20

- **8.** And you shall return and obey the voice of the Eternal, and do all his commandments which I command you this day.
- 9. And the Eternal your God will make you abundantly prosperous in every work of your hand, in the fruit of your body, and in the fruit of your cattle, and in the fruit of your land, for good; for the Eternal will again rejoice over you for good, as he rejoiced over your fathers;
- 10. If you shall listen to the voice of the Eternal your God, to keep his commandments and his statutes which are written in this book of the Torah, and if you turn to the Eternal your God with all your heart, and with all your soul.
- 11. For this commandment which I command you this day, is not hidden from you, nor is it far off.
- **12.** It is not in heaven, that you should say, Who shall go up for us to heaven, and bring it to us, that we may hear it, and do it?
- 13. Nor is it beyond the sea, that you should say, Who shall go over the sea for us, and bring it to us, that we may hear it, and do it?
- **14.** But the word is very near to you, in your mouth, and in your heart, that you may do it.
- **15.** See, I have set before you this day life and good, and death and evil;
- 16. In that I command you this day to love the Eternal your God, to walk in his ways, and to keep his commandments and his statutes and his judgments, that you may live and multiply; and the Eternal your God shall bless you in the land which you are entering to possess.

חואַתָּה תָשׁוּב וִשֶּׁמַעִתָּ בִּקוֹל יִהוָה וַעַשָּׁיתַ אַת־כַּל־מַצְוֹתַיו אַשֵּׁר אַנכַי מְצַוּךָ הַיִּוֹם: ט וְהוֹתֵירָךְ יְהֹנָה אֱלֹהֵיךְ בְּכָל | מַעֲשֵׂה יָדֶּדְ בִּפְרָי בִטְנְדְּ וּבִפָּרֵי בַהֶּמְתַּדָּ וִבִּפְרֵי אַדְמַתַּדָּ לְטבַה כֵּי | יהוה בַאַשֶּׁר־שַשׁ עַל־אַבתֵידָּ: יבִי תִשְּׁמַע בָּקוֹל יִהוָה אֱלֹהֵיךּ לִשְׁמַר מִצְוֹתַיוּ וָחָקתַיו הַכָּתוּבָּה בְּסֶבֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה ּכֵי תַשׁוּב אֶל־יִהוָה אֱלֹהֵידְ בְּכַל־לְבַבְדְּ D וּבכל־נפשקּי הַמִּצְוָה הַוֹּאת אָשֶׁר אַנכִי מִצְוּךְ הַיִּוֹם לא־נִפָּלָאַת הָואֹ מִמְּדְּ וִלְאֹ־רְחַקָּה הָוא: יב לָא בַשַּׁמַיָם הָוא לָאמֹר מֵי הַשַּמַיִמָה ויקתה <u>יעלה־לנו</u> וישמענו אתה ונעשנה: יג ולא־מעבר מי לאמר הוא אַל־עֲבֶר הַיָּם וְיִקְּחֵהַ לַנוּ וְיַשִּׁמַעֵנוּ יד כֵּי־קַרוֹב <u>וַנעשׂנַה:</u> הַדָּבָרְ מָאֻד בְּפֵידּ וּבִלְבְבְךָ לַעֲשׁתְוֹי לפַנֵיד הַיוֹם טוראה נתתי אֶת־הַמַיִּיִם וְאֶת־הַפְּוֹב וְאֶת־הַפָּוֵת וָאֶת־הַרֵע: טז אַשֶּׁר אַנֹכֵי מִצְוּךְּ הַיּוֹם את־יהוַה וּמִשְׁפַּטִיו וָחַיִיתַ וְרַבִּיתַ וּבֵרַכִּךְ יְהוָה אַלהֵידָ בַּאָרֵץ אַשֶּׁר־אַתַּה בַא־שַׁמַה

- 17. But if your heart turns away, so that you will not hear, but shall be drawn away, and worship other gods, and serve them;
  18. I announce to you this day, that you shall surely perish, and that you shall not prolong your days upon the land, to which
- shall surely perish, and that you shall not prolong your days upon the land, to which you are going over the Jordan, to enter and possess.
- 19. I call heaven and earth to record this day against you, that I have set before you life and death, blessing and cursing; therefore choose life, that both you and your seed may live;
- **20.** That you may love the Eternal your God, and that you may obey his voice, and that you may cleave to him; for he is your life, and the length of your days; that you may live in the land which the Eternal swore to your fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give them.

יז ואם־יִפְנֵה לבַבָּךָ וַלְא תשמע וְנְדַּחָתָּ וְהֶשְׁתַּחֲנֵיתָ לֵאְלֹהֵים אֲחֵרֵים וַעֲבַדְתָּם: יח הִגַּדְתִּי לָכֵם הַיֹּוֹם כֵּי תאבדון לא־תאריכן ימים עֹבֵר אַשַּׂר אַתָּה עַל־הָאַדָּמָה שַׁמַה לַבְוא אַת־הַיַּרְדָּׁן לַרשׁתַּהּ: יט הַעִדּׂתִי בָבֶם הַיּוֹם אֵת־הַשָּׁמַיִם וַהַ*פַּ*וֹנת וָאַת־הַאַּרֶץ הַחַיִּים לפניה ובחרת וַהַקּלַלָה תַבָּרַכַּהָ בַּחַיִּים לִמַעו תַּחָיֵה אַתַּה ווַרַעַדְּ: כ לאַהַבָּה אַת־יִהוַה אַלהִידְּ לִשְׁמִעַ בָּקלוֹ וּלְדָבְקָה־בָוֹ כֵּי הַוּא חַלֶּידְ וְאָרֶדְ יָמֵּידְ לָשֵבֶת עַל־הָאֲדָמָה אֲשֵׁר ׁ נִשְׁבַּע לאַבָרַתֵּם לַאַבתֵיך וּלִיעַקֹב לָתֵת לָהֵם: פפפ

Haftarah Portion for Yom Kippur Afternoon - The Book of Jonah (English then Hebrew)

Chapter 1

- 1. The word of the Eternal came to Jonah the son of Amittai, saying,
- **2.** Arise, go to Nineveh, that great city, and cry against it; for their wickedness has come up before me.
- **3.** But Jonah rose to flee to Tarshish from the presence of the Eternal, and went down to Jaffa; and he found a ship going to Tarshish; so he paid the fare for it, and went down into it, to go with them to Tarshish away from the presence of the Eternal.
- **4.** But the Eternal sent out a great wind into the sea, and there was a mighty tempest in the sea, so that the ship seemed likely to break up.
- **5.** Then the sailors were afraid, and cried each one to his own god, and they threw the wares that were in the ship to the sea, to lighten it for them. But Jonah had gone down into the interior of the ship; and had lain down, and was fast asleep.
- **6.** So the ship's captain came to him, and said to him, What do you mean, O sleeper? Arise! Call upon your God! Perhaps God will give a thought to us, that we do not perish.
- 7. And they said to one another, Come, and let us cast lots, that we may know for whose cause this evil is upon us. So they cast lots, and the lot fell upon Jonah.
- **8.** Then they said to him, Tell us, we beg you, for whose cause is this evil upon us? What is your occupation? Where do you come from? What is your country? And of what people are you?
- **9.** And he said to them, I am a Hebrew; and I fear the Eternal, the God of heaven, who has made the sea and the dry land.
- **10.** Then the men were very afraid, and said to him, Why have you done this? For the men knew that he had fled from the presence of the Eternal, because he had told them.
- 11. Then they said to him, What shall we do to you, that the sea may calm down for us? For the sea grew more and more tempestuous.
- 12. And he said to them, Take me up, and throw me into the sea; then the sea will calm down for you; for I know it is because of me that this great tempest is upon you.
- 13. Nevertheless the men rowed hard to bring it back to land; but they could not; for the sea grew more and more tempestuous against them.
- **14.** And they cried to the Eternal, and said, We pray you, O Eternal, we pray you, let us not perish for this man's life, and lay not upon us innocent blood; for you, O Eternal, have done as it pleased you.
- 15. So they took Jonah up, and threw him into the sea; and the sea ceased from its raging.
- 16. Then the men feared the Eternal exceedingly, and offered a sacrifice to the Eternal, and made vows.

Chapter 2

- 1. The Eternal appointed a great fish to swallow up Jonah. And Jonah was in the belly of the fish three days and three nights.
- 2. Then Jonah prayed to the Eternal his God from the belly of the fish,
- **3.** And said, I cried to the Eternal out of my distress, and he heard me; from the belly of Sheol I cried, and you heard my voice.
- **4.** For you cast me into the deep, in the heart of the seas; and the floods surrounded me; all your billows and your waves passed over me.
- 5. Then I said, I am cast out from your presence; yet I will look again toward your holy temple.
- **6.** The waters surrounded me, even to the soul; the depth closed around me, the weeds were wrapped around my head.
- 7. I went down to the bottoms of the mountains; the earth with her bars closed on me for ever; yet have you brought up my life from the pit, O Eternal my God.

- **8.** When my soul fainted inside me I remembered the Eternal; and my prayer came to you, to your holy temple.
- **9.** Those who pay regard to lying vanities forsake their loyalty.
- **10.** But I will sacrifice to you with the voice of thanksgiving; I will pay that which I have vowed. Salvation belongs to the Eternal.
- 11. And the Eternal spoke to the fish, and it vomited out Jonah upon the dry land.

Chapter 3

- 1. The word of the Eternal came to Jonah the second time, saying: Arise!
- 2. Go to Nineveh, that great city, and proclaim to it the message that I bid you.
- **3.** And Jonah arose, and went to Nineveh, according to the word of the Eternal. And Nineveh was an exceedingly great city, three days' journey in extent.
- **4.** And Jonah began to go into the city, going a day's journey, and he cried, and said, Another forty days, and Nineveh shall be overthrown.
- **5.** And the people of Nineveh believed God, and proclaimed a fast, and put on sackcloth, from the greatest of them to the least of them.
- **6.** And word came to the king of Nineveh, and he arose from his throne, and he took off his robe, and covered himself with sackcloth, and sat in ashes.
- 7. And he caused it to be proclaimed and published through Nineveh by the decree of the king and his nobles, saying: Neither man, beast, herd or flock should taste anything! They should not feed nor drink water!
- **8.** And let man and beast be covered with sackcloth, and cry mightily to God; let them turn everyone from his evil way, and from the violence that is in their hands.
- **9.** Who can tell if God may yet turn and repent, and turn away from his fierce anger, so that we perish not?
- **10.** And God saw their doings, that they turned from their evil way; and God repented of the evil, which he had said that he would do to them; and he did not do it.

Chapter 4

- 1. This displeased Jonah exceedingly, and he was very angry.
- 2. And he prayed to the Eternal, and said, I pray you, O Eternal, is this not what I said when I was still in my country? Therefore I hastened to flee to Tarshish; for I knew that you are a gracious God, and merciful, slow to anger, and of great kindness, and that you repent of the evil.
- 3. Therefore now, O Eternal, take, I pray you, my life from me; for it is better for me to die than to live.
- **4.** Then says the Eternal, Do you do well to be so angry?
- **5.** And Jonah went out of the city, and sat on the east side of the city, and there he made himself a booth, and sat under it in the shadow, till he should see what would become of the city.
- **6.** And the Eternal God appointed a castor oil plant, and made it grow over Jonah, that it might be a shadow over his head, to save him from his distress. And Jonah was exceedingly glad of the plant.
- 7. And, when dawn came up the next day, God appointed a worm, and it attacked the plant so that it withered.
- **8.** And it came to pass, when the sun rose, that God appointed a hot east wind; and the sun beat down upon the head of Jonah, so that he fainted, and wished to die, and said, It is better for me to die than to live.
- **9.** And God said to Jonah: Do you do well to be so angry for the plant? And he said: I do well to be so angry, even to death.
- **10.** Then the Eternal said, You had concern for the plant, for which you did not labor, nor did you make it grow; which came up in a night, and perished in a night;
- 11. And should I not spare Nineveh, that great city, where there are more than one hundred and twenty thousand persons who cannot discern between their right hand and their left hand; and also much cattle?

פרק א

א וַיְהִי דְבַר־יְהֹלָה אֶל־יוֹנָה בֶּן־אֲמִתַּי לֵאמְר: ב מְיּם לֵדְ אֶל־נִינְוֶה הָעֵיר הַגְּדוֹלָהָ וּקְרָא עָלֶיֶהָ כִּי־עֵלְתָּה רָעָתָם לְפָנֵיּ ג וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרַחַ תַּרְשִּׁישִׁה ָמִלֹפְנֵי יְהֹנָתָ וַצֶַּּרֶד יָפׁוֹ וַיִּמְצָא אֲנִיָּהַ | בָּאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתַּן שְׂכָרָהּ וַיִּּרֶד בָּהּ לַבַּוֹא ּ עִמָּהֶם ׁ תַּרְשִּׁישָׁה מִלּפְנֵיֻ יְהֹוֶה: ד וַיִהֹנָה הֵטֵיל רְוּחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַלָּם וַיְהִי ַ סַעַר־גָּדוֹל בַּיָּסֶ וְהָאֲנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר: הוַיִּיִרְאַוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אַישׁ ָאֶל־אֱלֹהָיוֹ וַיָּטָׁלוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בְּאֲנִיָּה אֶל־הַיָּׁם לְהָקֻל מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד ָאֶל־יַרְכְּתַיַ הַסְּפִינָּה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרֶדְם: ו וַיִּקְרַב אֵלִיוֹ רַב הַחֹבֵּל וַיִּאמֶר לְוֹ מַה־לְּךְ ַנְרָדָּכִם לָנָוּ וְלָא נאבֵד: ז וַיְּאמְרוּ הָנֶעָשַׁת הָאֱלֹהָים לָנָוּ וְלָא נאבֵד: ז וַיְּאמְרוּ ֿאַישׁ אֶל־רֵעַהוּ לְכוּ וְנַפֵּילָה גְּוֹרָלוֹת וְנֵדְעָׁה בְּשֶׁלְּמֵי הָרָעָה הַזֹּאת לָנֵוּ וַיַּפִּּלוּוּ ּגְּוֹרָלֹוֹת וַיִּפְּל הַגּוֹרָל עַל־יוֹנָה: ח וַיְּאמְרַוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָּא לָנוּ בַּאֲשֶׁר ַלְמִי־הָרָעָה הַיָּאת לָגִוּ מַה־מְּלַאכְתְּדְּ וּמֵאַיִן תָּבוֹא מָה אַרְצֶּׁדְ וְאֵי־מִיֶּה עַם אָתָּה: טוַיּאמֶר אֲלֵיהֶם עִבְרַי אָנְֹכִי וְאֶת־יְהֹוֶה אֱלֹהַי הַשְּׁמַׂיִם אֲנַי יָרֵא ּאֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּסָ וְאֶת־הַיַּבָּשָׁה: יוַיִּירְאַוּ הָאֲנָשִׁים ׁ יִרְאָה גְדוֹלָה וַיְּאמְרִוּ אַלָיָו מַה־זַּאת עָשָׂיתָ כִּי־יָדְעַוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלְפְנֵיַ יְהֹוָה הַוּא בֹרֶחַ כֵּי הִגָּיד ּלָהֶם: יא וַיְּאמְרַוּ אֵלָיוֹ מַה־נָּצֵעֶשֶׁה לָּדְּ וְיִשְׁתִּק הַיָּסָ מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּסַ הוֹלֵדְ וְסֹעֵר: יב וַיַּאמֶר אֲלֵיהֶׁם שָּׂאוּנִי וַהֲטִילֵנֵי אֶל־הַיָּם וְיִשְׁתִּק הַיָּס מֵעֲלֵיכֶּס בָּי יוֹדֵעַ אָנִי ּבֵּי בְשֶׁלִּי הַפַֻּעַר הַגָּדָוֹל הַזֶּּה עֲלֵיכֶם: יג וַיַּחְתְּרַוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־הַיַּבְּשָׁה ּוְלָא יָכֻלוּ כֵּי הַיָּּם הוֹלֵדְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם: יד וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהֹוָה וַיְּאמְרוּ אֲנָהַ יְהֹוָה` אַל־נָאַ נְאבְדָּה בְּנֶּפֶשׁ הָאַישׁ הַלֶּה וְאַל־תִּתֵּן עָלַיָנוּ דָּם נָקֻיא כְּי־אַתָּה יְהֹנָה ּבַּאֲשֶׁר חָפַאָתָ עָשְׂיתָ: טו וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל־הַיָּסֵ וַיַּעֲמָד הַיָּסַ מִזּעְפְּוֹי ָטז וַיִּיְרְאַוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָהָ אֶת־יְהֹנָהְ וַיִּּזְבְּחוּ־יֶּבַח לַיְהֹנָה וַיִּדְרִים:

פרק ב

א וַיְמַן יְהֹנָה דֵּג נָּדֹוֹל לִבְלָעַ אֶת־יוֹנָה וַיְהַי יוֹנָה בְּמְעֵי הַדְּגָה שְׁלשָׁה לֵילְוֹת: ב וַיִּתְפַּלֵּלְ יוֹנָה אֶל־יְהֹנָה עֲלֹהְיו מִמְעֵי הַדְּגָה: ג וַיֹּאמֶר קְרָאתִי מִּצְּרָה לִי אֶל־יְהֹנָה וַיְּבָלְע אֶל־יְהֹנָה שְׁמִעְתָּ מִּבְּלֵיו מִמְעֵי הַדְּגָה: ג וַיִּאמֶר קְרָאתִי מִצְּרָה לִי אֶל־יְהֹנָה וַיְּנָהְר יִיְהְּנָה שְׁמִעְתָּ קוֹלְי. ד וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצְּרָה לִי אֶל־הִיכַל קַדְשָׁךְּ: וּ וְאַפָּפְוּנִי מְבְּרָה וְנָהָר יְסְּבְּבֵנִי סְוּף חָבְוּשׁ לְרֹאשִׁי: ז לְקִצְבֵי חָרִם יְנָהָר וְבְּלִי אָבְרוּ: ח וְאָבָיְ מִיְּחָה עַלִּי עַבְרוּ: ח וְאָבָּיְ אַבְּיִם עִיְבְּבְי מִיּהְוֹם יְסְבְּבֵנִי סְוּף חָבְוּשׁ לְרֹאשִׁי: ז לְקִצְבֵי חְרִים יְלִּדְתִּי חְאָבֶי בְּנִי שְׁרִים יְלְבְּבְּנִי סְוּף חָבְוּשׁ לְרֹאשִׁי: ז לְקִצְבֵי חְרִים יְלִּבְרִי עָלֵי נַבְּשְׁרִּי מְעָּבְיוֹ מְשְׁחָת חַיֵּי יְהֹנָה אֱלְהֵי: ח בְּהִתְעַשֵּף עָלֵי נַבְּשְׁרִי אֶלְרְתִיהְ בַּעְדָי לְעוֹלְם וַתְּבָּוֹא אֵלֶיךְ תְּפְלְּתִי אֶל־הֵיכַל קַדְשְׁךְּ: ט מְשַׁמְּרִים מְשְׁבְּלִים יְמְלְבִיּי אֲלִיךְ תִּלְּבִי יְהְנָה לַנְּיִבְי וְתִּבְּיוֹ אִלְבְּיִבְי אְשִׁלְּבָּי וּלְבִי שְׁנְבִּי וְבִּיְיִבְּי בְּיִבְיִי בְּנִיּבְי וְמִיּבְי בְּיִבְי שְׁנְבִי וְבְּיִבְי וְתְּבְּלְ בְּיִי בְּבְיִי בְּוֹתְבּי וְתְּבְּיִי בְּיִּי בְּבְיִי בְּבְיִים בְּנִבְי בְּיִבְיּתְּה בְּנִיְם בְּיִבְיי בְּבְיִים בְּבְיִים בְּיִבְּיִם יְנִבְּיִם בְּיִבְיים בְּנְיִבְיּי בְּנִיְבְּיִי בְּיִּבְיִי בְּלְיִבְיּי בְּבְּיִבְיי בְּנִיבְיוֹ מְבְּבְיים בְּיִבְיִבְיי בְּבְּבְיים בְּיִבְיוֹם בְּיִבְיִבְיי בְּנְיִבְיּ בְּיִבְיִי בְּיִבְיִים בְּיִבְיְיִם בְּיִבְיְיִי בְּיִבְיִי בְּנְעִיבְי עִּבְיְרִים בְּיִבְיְיִבְיּ בְּבְּבְיי בְּיִבְּיִבְיּי בְּיִבְיְיִבְיּי בְּבְּיְבְיי בְּיִבְיים בְּיִבְיְבְייִבְיי בְּבְּבְיים בְּיִבְיוֹב בְיִבְיּים בְּיִבְיים בְּיִבְּיים בְּיִבְיּבְיי בְּיבְיבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיים בְּיִבְּיים בְּיִיבְיּי בְּיבְייִים בְּיִבְּעְם בְּיבִיי בְּבְיִיבְיי בְּיבְּיִיבְּיי בְּיְבְיוּבְיי בְּבְּיְבְייִבְיי בְּבְּיִבְי בְּבְיּבְיי בְּיבְּיִבְּיים בְּיבְיִיבְּי בְּבְיְים בְּבְיִיוּבְייִיבְי בְּבְיּיְבְיי בְּבְיּבְיים בְּבְיבִיי בְּבְבְיים בְּבְיב

פרק ג

א וַיְהַי דְבַר־יְהֹנֶה אֶל־יוֹנָה שׁנִית לֵאמִר: ב קוּם לֵךְ אֶל־נִינֵוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה מִקְרַי בְּקוּם לֵךְ אֶל־נִינֵוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה לֵאלֹהִים מְהַלַךְ שְׁלְשֶׁת יָמִים דוֹיָלָה אַלִּיכִי בִּבֶר אֵלִיף: ג וַיָּקָם יוֹנָה וַיֵּלֶּהְ אֵל־נִינְוֹה הִיְתָּה אֲשֶׁר אָכֹי דִבֹר אֵלִהִים מְהַלַךְ שְׁלְשֶׁת יָמִים דוֹיָנָה הִיְתָּה תִיּבְר אֶל־מְיֹלָה וַיִּלְּה וַיִּלְּה וַיִּלְּה וְיִיּבְר אֲדִּרְתִּוֹ בִּעְיִה מְּהְלָּה וְיִיּלְה וְיִּלְה וְיִּלְּה וְיִלְּה וְיִּבְר אֲדִּרְתִּוֹ בִּעְיִה וְיִיּנְת הַבְּר אֶל־מִילְה וְיִּלְה וְיִּלְּה וְיִיּלְה וְיִיּבְת הַבְּבְר אָל־מְיִבְ וְיִבְּב עִל־הָאָב וְיִינְוֹה בְּעִיר מְהָבְּר וְהַצִּאן אֵל־יִיְטְעְמוּ מְּהְיְהְם הָפְּלְה וְיִלְיִם אִלּה וְיִבְּרְ אִלּהְים בְּחְזְּקָה וְנָשָׁב וְהַבְּהְתוֹ מְשְׁלְה וְיִּלְּה וְיִלְּא אֵל־יִיְשְׁמוּ מְּלְּהִים בְּחָזְקָה וְנָשָׁב עַל־הָאָב וְנְהַבְּהַלְּה וְיִיּקְרְאוּ אֶל־יִיְטְעְמוּ מְּלְּהִים בְּחָזְקָה וְנָשָׁב עַל־הָבְּלְיוֹ לֵאלְה וְיִלְיְם וְהַבְּהַמְּח הָבָּבְר וְהַצִּאן אֵל־יִיְטְעְמוּ מְּהְרְכָּם מִבְּלְה וְנָשָׁב וְרְבְּיוֹה וְנָשָׁב וְנְהַבְּה וְנְשָׁב וְנִילְם וְהַבְּהָתְים הְאָלְה וְבְּבְּהְלְוֹח וְנָשָׁב וְלְאִי נֹאבְּד: יוַיִּרְא הְשֶּר בְּכְבְּילְה וְבְּבְּבְיוֹים בְּחְלְּאָה וְנְשָׁב וְבְּבְילְוֹה וְנְשָׁב וְנְתַם הְלָא נִשְׁב וּ וְנָשְׁם הְבָּבְּתְים הְלְאוֹך וֹלְא נִשְׁב וּיִבְּרְבְּוֹ הְנְלְא נִשְׁבּר: ז וַיִּרָּא הְשָּר וְנָיְיְם מְּבְּר לְעֲשְׁוֹת־לְהָם בְּלְיוֹת וּלְשָׁבוּ וּבְּלְיוֹם בְּתְּלְיִים בְּלְבְּעְיוֹת־לְהָה עָלִים בְּבְּבְיוֹינָה הְיִבְים בְּבְּבְיוֹינָה הְיִינְם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיבוֹית הְיִנְישָׁם הְנְישָׁב וּינְהְם בְּבְּיוֹם בְּנְיוֹם הְנְיִבְם וְבְּבְיבוֹית בְּיבְים וְנְישְׁב מְנְים בְּבְיבְים וְבְּבְיוֹם בְּבְיב בְּבְיבוּת בְישְׁבוּי בְּבְּבוּב בְּבְבְיבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּבְיבְּיוֹם הְנְבְּבְים בְּבְּבוּיוּ בְּיוֹם בְּבְיוּתְם הְנִבְּיוֹם בְּבְּבְּבוּי בְּבְּבְשְׁיוּת בְיוּבְּם בְּבְּבְיוֹם בְּיוֹבְם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוּתְם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְבְּבְים בְּבְבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְבְּיוֹם בְּבְבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְבְ

פרק ד

א וַיַּרַע אֶל־יוֹנָה רָעֲה גְדוֹלָהֻ וַיִּחַר לְוּ: ב וַיִּתְפַּלֵל אֶל־יְהֹוָה וַיֹּאמַר אָנָּה יְהֹוָה` ָהַלוּא־זֶהַ דְבָרִי עַד־הֶיוֹתִי עַל־אַדְמָתִּי עַל־בֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרָחַ תַּרְשִׁישָׁה כִּי ָיָדַעְתִּי כֵּי אַתָּה אֱל־חַנַּוּן וְרַחוּם אֶבֶדְ אַפַּיִם וְרַב־חֶׁסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה: ג וְעַתַּה יְהֹוָָה קַח־נָאָ אֶת־נַפְשָׁי מִפֶּגִנִּי כֵּי טָוֹב מוֹתָי מֵחַנִּי: ד וַיִּאמֶר יְהוָה ָקַהֵיטֻב תָרָה לָדְּ: ה וַיִּצֵאַ יוֹנָה מִן־הָלִּיר וַיִּשֶׁב מִקָּדֶם לָעֵיר וַיַּעַש לוֹ שָׁם סִבָּה ַוַיּשָׁב תַּחְשָּׁיהָ בַּצֵּׁל עַד אֲשֶׁר יִרְאֶׁה מַה־יִּהְיֶה בָּעִיר: ווַיְמַן יְהֹוָה־אֱלֹהִים ּקִיקָיוֹן וַיַּעַל | מֵעַל לְיוֹנָה לְהְיִוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לַוֹ מֵרְעָתֻוֹ וַיִּשְׁמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקָיָוֹן שִּׁמְתָה גְדוֹלָה: זוַיְמַן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעְלִוֹת הַשַּׁחַר לַמֲחָרֶת ַותַּדְ אֶת־הַקְּיקֹיָזן וַיִּיבָשׁ: חוַיְהַי | כִּזְרַתַ הַשָּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱלהִֿים רַוּתַ קָדִים ָחַרִישִּׁית וַתַּדְ הַשָּׁמֶשׁ עַל־רָאשׁ יוֹנָהָ וַיִּרְעַלֶּף וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמׁוּת וַיִּאֹמֶר ָטִוֹב מוֹתָי מֵחַיָּיִ: ט וַיָּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרָה־לְדָּ עַל־הַקְּיקְיָוֹן ַניּאמֶר הֵיעֵב חָרָה־לִיֻ עַד־מָנֶת: י וַיַּאמֶר יְהֹוָה אַתָּה חַׁסְתָּ עַל־הַקַּיקּיוֹן אֲשֶׁר ַלְא־עָמַלְתָּ בָּוֹ וְלָא גִדַּלְתָּוֹ שֶׁבָּן־לַיָלָה הָיָה וּבִן־לַיָלָה אָבֶד: יא וַאֲנִי לִא אָחוּיס עַל־נִינְוָה הָעֵיר הַגְּדוֹלָהֶ אֲשֶׁר יֶשׁ־בָּה הַרְבֵּה מְשְׁתֵּים־עֶשְׂרַה רְבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לְא־יָדַע בַּין־יְמִינַוֹ לִשְׁמֹאלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה: